

Cei doi Oistrakh, David și Igor, în fața tablei de șah.

O discuție despre sport, în timp ce David Oistrakh își lua micul dejun...

Etuiul de piele, adăpostul viorii care a încântat milioane de ascultători, un micuț aparat portativ de radio și... o vază cu fructe, ne-au ținut totuși câteva minute, până când vrăjitorul arcusului — marele violonist David Oistrakh, a putut sta de vorbă cu noi. Pentru că — trebuie să recunoaștem — vizita noastră a fost destul de matinală și tare ne-a fost teamă că această îndrăzneală va împietri atmosfera discuției. Și poate că așa ar fi fost, dacă n-am fi avut prevederea să menționăm

Maestrul David Oistrakh era foarte grăbit: peste câteva minute era așteptat pentru o repetiție, așa că nu ne-a mirat prea mult apariția unui ospătar care i-a adus micul dejun. Am crezut că este cazul să ne retragem, dar, binevoitor, David Oistrakh ne-a reținut:

— Am impresia că ceea ce v-am spus până acum nu ajunge pentru un reportaj...

Am rămas — și bine am făcut, pentru că altfel n-am fi putut afla de pildă că ilustrul violonist nu este un „șahist de ocazie” ci deținătorul categoriei I de clasificare, participant la mai multe tur-

(continuare în pag. 7-a)

„Urez cititorilor ziarului „Sportul popular” excelente succese în muncă și sport!” —

DAVID OISTRAKH

din primele cuvinte că venim din partea unui ziar de sport.

— Ziar de sport? A zăbărit maestrul. Cunoaște obiceiul ziaristilor de specialitate de a transforma orice om cu care stau de vorbă într-un pasionat sportiv...

— Totuși, l-am întrerupt cam stinjenit, nu ne este străin faptul că pasiunea pentru muzică nu v-a îndepărtat de interesul pentru sport. Nu de mult am văzut o fotografie care vă înfățișa în timpul unei partide de șah în compania celui mai mare Oistrakh, fiul d-voastră Igor...

— Tocmai voiam să remarc, că de data aceasta nu va fi nevoie de prea multă fantezie gazetărească, pentru a mă transforma într-un adevărat sportiv. Adevărul este că iubesc și practic sportul, pe care-l consider de altfel un accesoriu indispensabil artistului. Nu mă reține sportul numai ca la un fortifiant al fizicului, al mușchilor, ci — mai ales — ca la un veritabil tonic sufletesc, capabil să genereze oboseala, să creeze optimism și bună dispoziție. Mai este nevoie să subliniez că de necesare sunt acestea artistului?

Ieri au început, pe stadionul Tineretului, întrecerile din cadrul „Săptămânii atletice”...

Amănunte în pag. a II-a

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINISTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2904

Marți 16 oct. 1956

8 pagini 25 bani

MECIURILE CU ECHIPELE NORVEGIENE AU PUS PUNCT SEZONULUI ATLETIC INTERNAȚIONAL

Odată încheiate meciurile cu echipele Norvegiei atletice și atletice noastre au pus punct activității lor internaționale din acest an. Alinând acest lucru ne gândim la activitatea echipelor reprezentative, deoarece un grup de atleți va lua parte luna viitoare la întrecerile din cadrul celei de a XVI-a olimpiade.

Profităm de încheierea activității internaționale a echipelor noastre reprezentative pentru a face un scurt bilanț al sezonului. Anul acesta, echipa feminină a susținut 5 întâlniri: cu Cehoslovacia și Italia la Neapole, cu Franța și Austria la Paris și acum cu Norvegia la București. Din aceste întâlniri fetele noastre au reușit să câștige două (cu Austria și Norvegia), dar apreciem că ele ar fi putut termina victorioase și în meciul cu Italia (chiar și în cel cu Franța), pe care le-au pierdut la o diferență de câteva puncte.

Apreciind rezultatele acestor întreceri, concluzia care se impune este aceea că bilanțul întâlnirilor internaționale ale anului 1956 a fost deficitar pentru echipa noastră feminină.

O concluzie asemănătoare se impune și în ceea ce privește evoluția din acest an a echipei masculine. Aceasta a participat la două întâlniri bilaterale (cu Franța la Paris și cu Norvegia la București) și la Jocurile Balcanice la Belgrad. Rezultatele: o înfrângere categorică la Paris, o

frumoasă revanșă la București și un loc II pe echipe la Belgrad. Dacă meciul cu Franța nu ar fi putut fi câștigat în condițiile pe care noi le-am scos în evidență la timpul respectiv, considerăm că locul I la Balcanică ar fi putut reveni formației noastre dacă aceasta ar fi fost mai judicioasă în tocmită și dacă o bună parte dintre atleți ar fi concurat la valoarea lor normală.

Cea de a doua întâlnire între reprezentativele R. P. Române și Norvegiei, conținând ca revanșă pentru meciurile susținute anul trecut la Oslo; s-a încheiat cu victoriile meritate ale echipelor

(Continuare în pag. 4-a)

An... a câștigat cu autoritate probele de 80 m. g. și lungime (Foto L. Tibor)

Instalații electrice pentru nocturne, la Stadionul Republicii

În activitatea sportivă de la noi se simte tot mai mult nevoia unor baze sportive înzestrate cu instalații electrice pentru a găzdui — în noaptea —, în lunile de vară, diferite manifestări sportive în aer liber și, în primul rând, jocuri de fotbal. Forurile noastre de resort sînt preocupate de rezolvarea acestei probleme. Pentru anul 1957 este prevăzută începerea lucrărilor de amenajare, pentru nocturne, a Stadionului Republicii.

De altfel, acestei baze sportive i s-au adus recent noi îmbunătățiri. Este vorba de încălzirea cu gaze naturale a vestiarelor și cabinelor pentru echipe și arbirii de fotbal, a vestiarelor pentru atletism, a magaziiilor loturilor etc.

Și, pentru că veni vorba de îmbunătățiri aduse bazelor noastre sportive, ne permitem să facem și o sugestie în ce privește măsurile care trebuie luate pentru ocrotirea terenurilor de joc ale principalelor stadioane și pentru punerea lor în condiții cât mai bune de folosință, în perioada când vremea devine ploioasă. Este vorba de confecționarea unor prelate cu care să fie acoperite câmpurile de joc în timpul ploii sau chiar însoarii și care să fie strinse (pe marginea terenului) cu puțin înainte de începerea jocului. În felul acesta credem că terenul poate fi pus la dispoziție în stare mai bună și în orice caz este ferit de degradări în timpul jocului. Poate că prin acest sistem de ocrotire s-ar realiza și economii din fondul prevăzut cu reparațiile necesare terenurilor în condițiile de folosire actuale.

C.C.A. își începe astăzi turneul în Anglia

LONDRA 15 (Agerpres). Prin telefon:

Astăzi seară pe stadionul Arsenal din Londra, echipa de fotbal Casa Centrală a Armatei din București își începe turneul său în Anglia, jucînd împotriva faimoasei echipe engleze Arsenal. Meciul începe la ora 21.30 (ora țării noastre) și se va disputa la luminile reflectoarelor, urmînd să fie transmis în întregime de posturile noastre de radio, pe programul I.

În caz de timp nefavorabil, ceață prea deasă, meciul se va disputa miercuri.

Fotbaliștii romini au sosit în Capitala Angliei luni la amiază cu o întârziere de 14 ore, deoarece ceața l-a împiedicat să decoleze de la Bruxelles unde au rămas o noapte. La aeroport jucătorii noștri au fost întâmpinați de membrii echipelor Arsenal și Luton Town. Echipa C.C.A. este prima formație romină de fotbal care joacă în Anglia. Meciul cu Arsenal este așteptat cu un mare interes de amatorii de fotbal londonezi.

Jucătorii romini s-au antrenat aseară pe stadionul Arsenal. Toți au arătat o bună condiție și așteaptă cu încredere jocul de astăzi seară. Formațiile probabile: CCA: Voinescu — Zavoda II, Apolzan, V. Dumitrescu — Onisie, Bone — Căcoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda Fr., Tătaru.

ARSENAL: Kelsey — Charlton, Dodgin, Evans — Goring, Bowen — Clapton, Tapscott, Holton, Bloomfield, Haverly.

Răspunde antrenorul Francisc Ronay

Este foarte important să ne ocupăm de cauzele nivelului scăzut al fotbalului nostru, dar această preocupare rămîne numai o muncă pe jumătate, dacă nu trecem la îmbunătățirea situației cu măsuri cât mai raționale și cât mai grabnice.

Astfel, pentru moment propun — în limita posibilităților — să ne concentrăm asupra problemei întăririi conducerilor secțiilor de fotbal, dar nu a nu știu citor sute sau mii din colectivele existente, ci numai a citorva (eventual 3-4), din care putem face secții-model. Nu împărtășesc părerea că nu avem specialiști suficienți ca număr pentru această treabă. Diminutivă. Sînt mulți care pot fi încadrați în munca de conducere și care totuși nu sînt folosiți.

A doua măsură imediată cred că este întărirea loturilor de jucători. Aceasta însă, nu înseamnă să renunțăm la jucătorii rutinați și să întinerim cadrele numai de dragul întineririi. Să nu cădem în greșala de a alege dintre doi jucători pe cel mai tânăr numai pentru că ce-ălăl e cu ceva mai în vîrstă. În schimb, trebuie să creștem cu mai mare pricepere elementele tinere pe lângă cei rutinați și să le promovăm la timpul oportun.

Jucătorii rutinați trebuie menținuți în formă, să-i considerăm ca bază a echipei și atunci tinerii vor învăța mai ușor de la ei.

Sînt categoric împotriva măsurii după care un jucător poate schimba colectivul prea ușor. Astăzi, dacă un antrenor trece la măsuri mai severe din motive disciplinare, jucătorul — în loc să devină ascultător — la ce credeți că se gîndește în primul rînd? La transferare, spunînd: „Cutăfă a cîrît să trec la el, cutare duce tratative cu mine... și, firește devine îndărătnic. Iar dacă jucătorul trece la un alt colectiv, el își va putea continua

„opera” sa distructivă, deoarece noul antrenor nu-i cunoaște lipsurile și tendințele.

Noi vorbim mult despre multilateralitate, despre metode științifice, fotbalul modern fiind un joc athletic, în care pregătirea fizică generală constituie o bază. Atunci de ce nu sînt consultați sau chiar atrași în munca de pregătire a fotbalistilor specialiști care pot înlătura anumite greșeli foarte frecvent întîlnite în mișcarea — cu sau fără mingă — a multor jucători? Mulți aleargă cu mare risipă de ener-

Și acum un ultim răspuns la întrebarea de ce a scăzut nivelul fotbalului nostru: pentru că s-a așezat între două scaune, și a căzut la pămînt. Cu alte cuvinte, am introdus de anul trecut un nou sistem de pregătire: am trecut brusc la antrenamentele specifice fotbalului modern, care se bazează în totul pe viteză în execuție (șuturi, pase, preluări, etc.). Este de la sine înțeles că o trecere atît de rapidă duce la o scădere temporară. Ceea ce în trecut era executat relativ înțeles, astăzi trebuie făcut în cea mai mare viteză și totuși precis. Am constatat personal, la jucătorii mei, acest fenomen de scădere din cauza vitezei. Dar nu e nici un motiv de alarmă în această privință. Am trecut de punctul cel mai de jos al scăderii. În special tinerii care astăzi sînt peste tot astfel pregătiți, iar mîine vor fi jucători de valoare completă în fotbalul nostru modern, presupunînd bineînțeles că toate cele criticate mai sus vor fi lichidate de urgență.

Vreau să mai vorbesc ceva și despre... problema presei (chiar și aceea de specialitate), care în multe cazuri nu s-a dovedit a fi destul de competentă în aprecierile și criticile sale. În afară de aceasta, presa nu a venit în ajutorul fotbalului nici printr-un control mai prompt și mai activ. De exemplu: la începutul anului a fost redactat un „îndrumător” conținînd puncte extrem de importante pentru activitatea din fotbal. Presa ar fi putut întreba de multe ori, de ce nu a fost realizat cutare sau cutare punct din cele propuse, din ce motive? Cred că în viitor ar fi și asta necesar, bazat însă pe o colaborare mai rodnică, mai strînsă, între ziariști și tehnicieni.

Ancheta noastră:

„Care sînt cauzele nivelului scăzut al fotbalului nostru”

gie, alții mișcă brațele sau picioarele în mod greșit, etc., lipsuri care nu pot fi remediate numai prin cunoștințele, oricît de multilaterale ar fi ele, ale unui antrenor de fotbal. O colaborare cu antrenorii de atletism sau cu alți specialiști cred că ar fi de un folos deosebit.

Nici medicina sportivă nu vine în ajutorul fotbalului. Antrenorul singur nu poate să stabilească dacă un jucător este bun sau nu pentru acest sport (devine mult mai pretentios decît a fost în trecut). Cu ajutorul aparatelor și cunoștințelor sale, medicul poate stabili ușor dacă un jucător „de viitor” este mai talentat pentru alte sporturi, sau invers.

FRANCISC RONAY
antrenor de fotbal